

NOTTEBOEM

ACTUEEL uitgave april 2020

In de kijker

plots werd alles anders.

gedaan met samen eten.
gedaan met zwansen en jennen.
gedaan met knuffelen en kussen.
gedaan met rijden
en groeten op elk verdiep.

terwijl de angst
en onzekerheid groeien
terwijl iedereen teruggeplooid wordt
op eigen bezit en zijn kleine ik.
zie ik burens witte lakens hangen.
hoor ik hen applaudisseren voor
mensen die zich uit de naad werken
om het virus te lijf te gaan.
voel ik de liefde van kinderen
voor hun ouders groeien

terwijl ze wuiven voor de ramen en
kusjes strooien+
merk ik dat burens boodschappen doen
knutselen kleuters kaartjes om
hartelijk te strooien bij ongekende
rusthuisbewoners.

kortom anderen zijn om ons begaan.
merels blijven fluiten in het park,
duiven koeren en eksters schetteren
vlinders fladderen
bijen zoemen
ze zijn zich van geen kwaad bewust.

proberen we in al deze tekens de
hoop
te zien dat liefde nooit sterft
maar sterker maakt
straks geen knikkende knieën meer,
geen gebogen ruggen, geen angst in
ogen vol tranen.
straks wachten knuffels en zoenen.
samen maken we er dan het beste
van....

-joz.le bruyjn-

Ons land is midden Maart in lock down gegaan omwille van het virus COVID 19 of beter genaamd corona.

Hierdoor waren we genoodzaakt om alle groepsactiviteiten in Nottebohm te schrappen. Momenteel hebben we nog geen zicht wanneer de situatie zal beteren, maar indien we meer informatie hebben, geven we de toekomstige activiteiten zeker door !

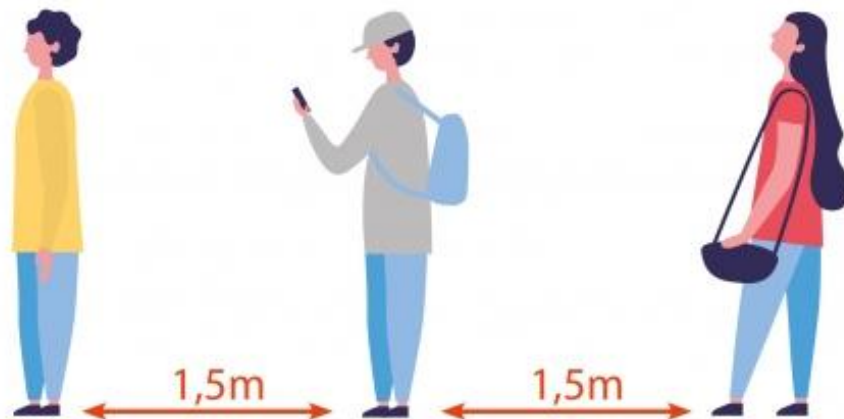
Ook bezoek is nog steeds uitgesloten omwille van gezondheidsredenen. Alle medewerkers doen hun best om individuele ondersteuning te geven aan elke bewoner en zo het gemis aan bezoek van familie en vrienden te verzachten.

Op dit moment zijn er geen bewoners, medewerkers of vrijwilligers met het coronavirus in Nottebohm.

Een beter wij
begint bij iets minder mij
en dus
raak mij niet aan
wees mij nabij.
Hoe vreemd is het om elkaar niet te mogen aanraken.
Beter worden doen we vandaag door minder aan onszelf te denken.
Geen handdruk, een omhelzing, of zoen.
We houden afstand.
En toch...

Hoe uzelf beschermen tegen virussen als corona covid-19 of griep?

Hou minstens **1,5 meter** afstand van elkaar.

Bewonersnieuws

We verwelkomen :

K 133 Vervoordt Eddy

We vieren de verjaardag van:

05/04 Mevr. Maria Van Hemelrijk

08/04 Dhr. René Van Dessel

16/04 Mevr. Hilda Van den Bergh

18/04 Dhr. Willy Wouters

21/04 Dhr. Albert Haberkorn

29/04 Mevr. Monique Vandemaele

30/04 Mevr. Josepha Jansen

We namen afscheid van :

Dhr. Max (Marc) Thys is plots overleden op maandag 9 maart. Hij woonde sinds half december in de leefgroep van 2A. Max was 56 jaar oud. Hij laat twee dochters na Karen en Tina (zorgteam 1ab).

Dhr. Wouters André is in het ziekenhuis op vrijdag 6 maart overleden. Hij woonde sinds 11 januari 2019 in de leefgroep van 1A samen met zijn echtgenote, mevr. Hélène Jordens.

Mevr. Viviane Relecom is hier overleden op maandag 16 maart 2020. Mevrouw werd 92 jaar. Mevrouw verbleef sinds 22 februari 2018 in de leefgroep van 1AB.

Mevr. Pauline Resman is overleden op 21 maart 2020. Zij woonde sinds 11 maart 2020 op afdeling 2A. Mevrouw was 88 jaar.

Hierbij gaan onze gedachten uit naar de familie, vrienden en kennissen van Dhr. Thys, Mevr. Relecom, Mevr. Resman en Dhr. Wouters.

Onze oprechte deelneming.

Ik zou zo graag
Je pijn verlichten
Je verdriet willen wegnemen
Je tranen willen drogen

Ik leef mee met je verlies
In mijn gedachten
ben ik bij je
Als je wilt, sta ik naast je
Ik wens je kracht
in deze moeilijke tijd

Vissen

In een eethuisje staat een aquarium. Dat heeft iets rustigs alhoewel de visjes zelf toch heel bewegelijk zijn. Ik kan er moeilijk aan voorbijgaan zonder even te hebben gekeken. Weet je wat ik altijd vind als ik naar visjes kijk ? Ik vind je kunt zo goed zien dat ze bij elkaar horen. Je moet er maar eens één uithalen, uit die grote bak van allemaal en hem alléén in een ander potje doen. Als je dan naar dat éne visje kijkt, dan zie je in dat éne visje al die andere. Doe dat maar es, ik wed met je.

Dit visje zijn de vissen
deze druppel is het water.
Dit mensje zijn de mensen
van toen, van nu en later.

Uit het boek "Ik heb het leven lief"

-Toon Hermans-

Als ik koning was

Als ik koning was en rijk en machtig
– maar ik dien alleen, ik wil ook dienen
en ik ben altijd de ongeziene
ster van na de hondenwacht indachtig –,
als ik koning was – maar ach, ik droom maar –
en ik weet niet eens hoe ik moet dromen,
want de haast al dierbare fantomen
van mijn knechtschap zijn toch onontkoombaar –:

als ik miste wat ik nu kan strelen:
lompen, korsten, muren, ketens, wonden,
zou ik mijn brood niet meer met vogels delen,
niet meer hunkeren naar meisjesmonden,
en de God van straks en zopas
hij zou ver zijn, als ik koning was.

- Michel van der Plas -

3 elven

1. krokus
kom op
wees niet bang
kom maar te voorschijn
lentebode
2. sneeuw
wit tapijt
op donkere aarde
nog even niet betreden
ongereptheid
3. stadsgracht
glanzend water
schaduw van torens
een zwaan glijdt voorbij
glimlach

De lentezon

De Lente zon doet wat hij kan
En laat zijn nog zwakke stralen
Door de ochtend nevel op ons
nederdalen
En de natuur die profiteert hiervan.
De natuur, zij reageert direct
Het is de Krokus die zijn knopje strekt
En de merels vliegen in 't rond
Zoekend naar bouwmaterialen op de
grond.
De spreeuwen zullen niet achterblijven
kijven
En op het erf van de boer
Ligt menig kat reeds op de loer.
De kippen stappen dapper in het rond
En halen af en toe een wormpje uit de
grond
De koeien worden weer van stal
gehaald
Het is de zon die dit alles bepaald.

- ingezonden door Yasmin -

Paas-heer-lijk zijn of worden!

ik sla niet graag
in het luchtledige om me heen,
zoals sommigen
die dag en nacht
op zoek zijn
naar nieuwe vijanden
waarop ze zich kunnen afreageren
in woord en gebaar.

zeg me nu eens eerlijk
hoe wordt met zulke ruziestokers
de echte vrede ooit nog waar?

laat het straks weer pasen worden!
de hemel klaart op, de lente viert feest
blijf niet langer levend dood.
vlecht met soepele wilgentwijgen
manden klein en groot.
vul die, niet alleen met eieren
van chocola of marsepein,
liefst met liederen en verhalen
waardoor mensen dan
opnieuw paas-heer-lijk
kunnen zijn!

- joz.le bruy-

laat me een paasmens worden:
lichtende vlam,
verwarmend vuur,
verzoenende kus.

laat me een paasmens worden:
verfrissend groen.
opbeurende lentezon,
lavende regen.

laat me een paasmens worden:
die uitdraagt dat leven sterker is dan de
dood,
dat geen verdriet honderd jaar blijft
duren,
dat optimisme bron is van energie.

laat me een paasmens worden:
die stenen van onbegrip wegrolt,
die heuvels van misverstanden slecht,
die anderen laat zwemmen in een
oceaan van goedheid.

hopelijk kan dat,
ik ben alvast bereid!

-joz.le bruy-

Leeg

Ik voel me zo vederlicht leeg als de bladeren van mijn agenda voor de komende maand.

Een holte zonder verwachtingen,
onmogelijk om in een glazen bol te kijken.

De wereld in verandering als een bubbel die je zo kan doorprikken met een leegte waarvan niemand weet hoe lang die nog zal duren.

De menselijke opvulling met bedrijvige bezigheid, kunstige muzikale klanken, vreugdevol samenzijn ontbreekt en ik mis het.

Mijn familie en vrienden mis ik als een puzzelstuk dat zoek is
Na die levenloze leegte zal niets meer hetzelfde zijn

Social distance wordt de norm

Als we weer buiten mogen,

groet ik je vanop afstand met mijn kapotgewassen handen, mijn glimlach verborgen achter een mondmasker. Ondanks de verhulling wordt mijn verbinding en liefde met jou niet begrensd. In gedachten hou ik je stevig vast en knuffel ik je voor altijd.

- Elien Saey van Peteghem -

MAAR DE LENTE WIST HET NIET....

Het was begin 2020...

De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug,
Februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen. De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen...En toen werd het Maart...

Het was Maart 2020...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld, landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch...Iedereen wist wat er aan de hand was

Maar de lente wist het niet

En de bloemen bleven bloeien

En de zon scheen...De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan

En de zwaluwen kwamen terug

En de lucht werd roze en blauw

Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen

Het was Maart 2020...

De jongeren studeerden online, vanuit huis

Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis

Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen

Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten

Bijna alles was gesloten ...Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars

Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken

Mensen moesten vanuit huis gaan werken

Ondernemers kwamen in de problemen

De meeste kinderen konden niet meer naar school

Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen, operaties en onderzoeken werden uitgesteld...Iedereen wist het

Maar de lente wist het niet en het ontsproot
Ze draaide onverstoort haar jaarlijkse programma af
Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren
Het was Maart 2020

Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief
Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten
Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging
Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk
In de supermarkt waren allerlei schappen leeg
Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet
en niemand wist wanneer dat weer kon
Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was
Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk...
Er was isolatie, ziekte en paniek....Toen werd de angst pas echt!!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit...
En de weken duurden ineens veel langer...
En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen...
De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held...
De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was, niemand had dit
verwacht...Iedereen wist wat er gebeurde

Maar de lente wist het niet en de rozen bleven bloeien
De Magnolia stond in de knop
De vogeltjes begonnen aan hun nestjes

En toen...
Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt
Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen
Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije
loop en verveling ontsproot in creativiteit
Sommigen leerden een nieuwe taal
Sommigen ontdekten kunst
Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf
terug

Anderen stopten met onwetend onderhandelen
Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin
Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen
Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden
Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken
Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit
Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn
Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen
Mensen herstelden van hun stressvolle leven
Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar
Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop zodat eenzame mensen ze konden bellen
De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan
Gepensioneerde zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg
Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen
Om 20:00 uur s 'avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping,
dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle mensen...
En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit
Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen...Dat wisten we allemaal

En de lente wist het niet,
En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit
En het werd steeds warmer
En er waren veel meer vogels

En toen kwam de dag van bevrijding...
De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie
voorbij was
En dat het virus had verloren!
Dat iedereen SAMEN had gewonnen!!!
En toen ging iedereen de straat op...
Met tranen in de ogen...
Zonder maskers en handschoenen...
De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was
En de wereld was mooier en liefdevoller geworden
En de mensen waren humaner geworden
En ze hadden weer waarden en normen
De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen
Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen, ook zij was genezen
van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan

En toen kwam de zomer...
Omdat de lente het niet wist

Ondanks alles
Ondanks het virus
Ondanks de angst
Ondanks de dood

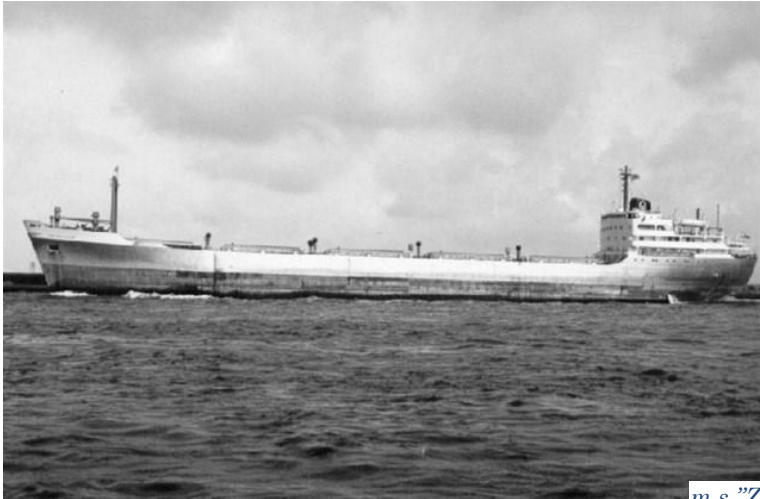
Omdat de lente het niet wist,
leerde iedereen opnieuw
de kracht van het leven kennen...

- Susan Blanco (De Taalrecycler) -

ingezonden door enkele burens en familieleden

Zeemansverhalen door Sparks +

In 1963 voer ik op de m.s. “Zwijndrecht” van Rederij van Ommeren Rotterdam een bulkcarrier van 20.000 ton.

En op een van de reizen kwamen we aan in Durban - Zuid Afrika en we verheugden ons erop om eens goed te gaan stappen.

Echter in die tijd was er nog “apartheid” in de Unie en de agent overhandigde een publicatie van de overheid om ons te waarschuwen.

Het was gesteld in het Zuid Afrikaans, maar we konden het wel lezen en hierbij een stukje van de tekst in het Afrikaans;

Advies aan Besoekende Seelui deur

Die Nasionale adviesraad vir die welsyn van handelseelui in die uniehawens.

1. In samewerking met die plaaslike seeluiorganisasies probeer die hawewelsynbeampte vir seelui om u van advies te dien en om vermaakliheid aan u te verschaf.
2. U moet wegbly van plekke, veral in die Kleurling- en Indierbuurte waarheen lokvinke, prostitusie-agente of huurmotorbestuurders, huurruite en riksja's u dalk kan neem om sterk drank of vrouens te kry. By sulke plekke stel u u daaraan bloot om bedwelmende middels in te kry en dan aangerand en beroof te word.
3. GESLAGS-OMGANG TUSSEN BLANKES EN NIE-BLANKES IS 'N ERNSTIGE KRIMINELE OORTREDING IN SUID-AFRIKA EN IS STRAFBAAR MET TOT VYF JAAR GEVANGENISSTRAF SONDER DIE KEUSE VAN 'N BOETE. HUWELIKE TUSSEN BLANKES EN NIE-BLANKES WORD BY WET VERBIED.

En zo ging het nog een tijdje door met allerlei bepalingen wat niet en wel mocht.

Echter, de grap was, dat er een lijstje was bijgevoegd in welke kroeg of dansgelegenheid je beter niet kon komen, keurig met naam en adres.

Dus we hebben niet moeten zoeken, we wilden die ambtenaren een bedankbriefje sturen voor hun bereidwillige hulp, maar dat zou het maar moeilijker maken voor de volgende bemanningen, die de wal op wilden.

- Sparks+ -

Lieven Gevaert: een portret – deel 1 - door Laurent Roossens

Lieven Gevaert: een portret - deel 1

De kleine Livinus Franciscus Ludovicus Gevaert was eigenlijk niet voorbeschikt voor een uitzonderlijke industriële carrière. Hij werd op 28 mei 1868 geboren in het Antwerpse Sint-Andrieskwartier aan de Kleine Markt. Lievens vader Louis was geboren in 1840 in Ath, maar oefende zijn beroep van vergulder uit in Antwerpen. Hij startte er samen met zijn broer Karel rond 1865 een eigen bedrijfje voor de productie van spiegelglas. In 1866 huwde Louis Gevaert met Maria Bruynseels. Hij overleed in 1871 toen Lieven drie jaar oud was. Zijn weduwe zette het bedrijf voort in de Kammenstraat 65 onder de naam Vve. L. Gevaert & Fils. Het bedrijf bleek niet levensvatbaar en werd overgenomen door een aangetrouwd familielid, Karel van Boghout.

Over de schoolopleiding van Lieven Gevaert weten we weinig. Wellicht kreeg hij als volksjongen zijn eerste lessen in het Sint-Andrieskwartier zelf. Waarschijnlijk op aanraden van een aangetrouwd familielid, Jan-Frans Van Boghout, volgde hij lessen in het Frans aan het Klein Seminarie in Hoogstraten. Hij wordt in 1880 enkele malen vernoemd voor “politesse et maintien” en “déclamation”. In dat jaar schakelde hij over naar het Scheppers-instituut in Mechelen. In 1882 werd Lieven 14 jaar en kwam er een einde aan zijn

schoolloopbaan. Verder studeren lag blijkbaar buiten de financiële mogelijkheden van zijn moeder. Lieven leerde in het familiebedrijf de stiel van vergulder en lijstenmaker.

Wellicht op aanraden van zijn voogd Karel werd in 1883 een fotoatelier toegevoegd aan het bedrijfje Vve. L. Gevaert & Fils in de Kammenstraat. De meestergast leerde de jonge Lieven de knepen van portretfotografie. De bereiding van het materiaal, het fotograferen en de verwerking van de opnames vergden een gedegen kennis. Glasplaten voor de negatiefopnames werden met collodium overgoten, in zilvernitraat gesensibiliseerd en dan gedroogd. Met een grote camera in het fotoatelier werd de glasplaat belicht. Pas daarna kon een foto positief afgedrukt worden op lichtgevoelig papier. De fotoproducten kwamen uit Engeland of Frankrijk en waren duur en wisselvallig van kwaliteit. Kortom, een bezoek aan het fotoatelier was voorbehouden voor bijzondere gelegenheden zoals een huwelijk, een doopsel, een communie of andere speciale momenten.

In 1886 was Lieven 18. Zijn voogd besloot dat hij enkele jaren zijn kennis bij een vakfotograaf moest verdiepen. Een dergelijke opleiding was niet aantrekkelijk, want leerjongens moesten onmiddellijk renderen. Zij mochten de eigenlijke opnames niet bijwonen, want de meester-fotografen wilden hun kennis niet zomaar delen. Zijn leerjaren bracht Lieven Gevaert door in Brugge en vooral in Charleroi bij fotograaf Bevière. Daar leerde hij retoucheertechnieken en een speciale kooldruktechniek waarmee hij later fotobeelden op porselein zou afdrukken.

Na zijn leerjaren achtte Lieven Gevaert zich klaar voor een eigen zaak. Dat werd een fotostudio aan de Montignystraat in het toen schaars bewoonde Antwerpen-Zuid. Daar werkte hij tussen 1889 en 1894. Wij nemen aan dat vooral eenvoudige burgerlui bij hem over de drempel kwamen. In 1891 wierf hij zijn eerste medewerker aan: de toen zestienjarige Hendrik Kuypers.

Hij verhuisde naar de Schijfstraat en nam enkele maanden later het voormalig atelier van beeldhouwer Louis Dupuis in de Anselmostraat over.

Het papier voor positieve fotoafdrukken kwam oorspronkelijk uit het buitenland. Het aanmaken ervan was te duur voor de Belgische beroepsfotografen. Er wordt gezegd dat Gevaert al tijdens zijn leerjaren het idee koesterde om zelf fotopapier te fabriceren. Zijn vriend, apotheker Arnold Jozef Hendrix, bezorgde hem de nodige scheikundige producten en legde hem het ontwikkelproces uit. Waarom Gevaert wel het fotopapier, maar niet de glasplaten voor het negatiefbeeld produceerde, is begrijpelijk: de investeringskosten gingen zijn financiële mogelijkheid ver te boven. In 1802 stelde hij zijn zilverchloridecollodiumpapier voor dat met natuurlijk licht moest worden belicht. Dit papier had een constante kwaliteit en zou als ‘calciumpapier’ grote bekendheid verwerven bij beroepsfotografen. Het artisanale calciumpapier werd mettertijd geproduceerd door een zelf ontworpen halfautomatische begietmachine. In de Anselmostraat werd de automatisering verder doorgedreven met een geperfectioneerde machine van de Duitse firma Carl Zink uit Gotha. De oprichting van een nieuw vennootschap werd stilaan onvermijdelijk.

Lieven Gevaert beschikte niet over de nodige middelen voor een grootschalige productie van zijn calciumpapier. Zijn vriend advocaat Adolf Pauwels vond geldschieters voor een commanditair vennootschap op aandelen, waaronder de bankiers Joseph Waterkeyn en John Aulit en de latere burgemeester van Mortsel, Armand Segers. In 1894 werd de Belgische Maatschappij voor het Vervaardigen van Fotografisch Papier – Geldschieting met Aandelen gesticht. Het ingebrachte kapitaal bedroeg 20.000 goudfrank, verdeeld in 80 aandelen van 250 frank. De keuze voor een commanditair vennootschap garandeerde dat Gevaert zelf de leiding kon nemen van een nieuwe maatschappij L. Gevaert & Co.

In een volgende bijdrage willen we dieper ingaan op de uitbouw van de firma in Mortsel en op de sociale bekommernis van Gevaert als ondernemer.

- Laurent Roossens -

The “Spirit of Saint Louis” door William van Eesbeeck

Wie het mooie “National museum for air and space” bezoekt in Washington wordt eerst geconfronteerd met een hangend eendekervliegtuig met immatriculatie “NX 211A” en met opschrift “Spirit of Saint Louis”.

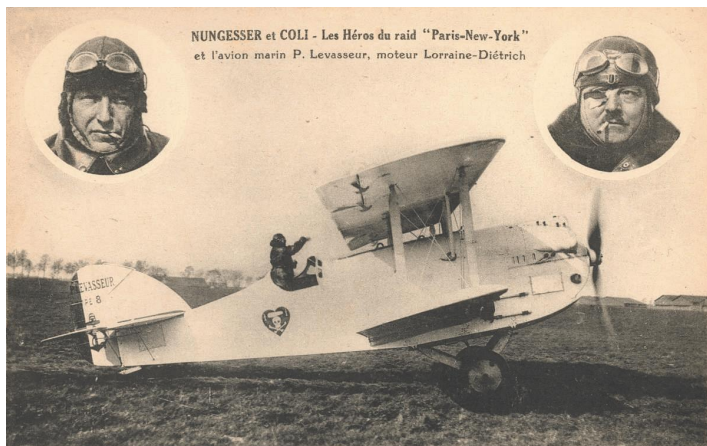
Hier volgt de geschiedenis van dit vliegtuig en zijn piloot Charles Lindbergh.

In 1904 immigreerde Raymond Orteig de 12-jarige zoon van een schaapherder uit de “Vallée d’Ossau” in de Pyreneeën naar New-York waar zijn oom slager was.

Na hard werken in de horeca sector werd deze Raymond Orteig eigenaar van twee hotels in Greenwich Village, een wijk van Manhattan; de “Brevoort” en de “Lafayette”.

Op een bijeenkomst in één van deze hotels van Franse en Amerikaanse piloten van WOI in 1919 schreef Orteig de prijs van \$ 25.000 (± € 350.000) uit, voor wie zou vliegen, zonder tussenlanding, over de nagenoeg 6000 km van New-York naar Parijs of omgekeerd binnen de vijf jaar.

Er waren in deze vijf jaar verschillende vluchten van één continent naar het andere, doch geen enkele voldeed aan de voorwaarden van de “Prix Orteig”. Of er waren tussenlandingen of ze gingen niet van New-York naar Parijs. Er was oa. wel een vlucht van New-York naar Plymouth en van Saint Jean de Terre-Neuve in Canada naar Clifford in Ierland. Orteig vernieuwde zijn aanbod in 1924.

Op 5 mei 1927 stegen twee Franse oorlogspiloten (Nungesser en Colli) op in een Breguet tweedekker vanuit Parijs. Zij noemden het vliegtuig versierd met de nodige Franse cocarden “L’Oiseau Blanc”. Het vliegtuig werd op 6 mei gespot ten oosten van

Ierland en verdween met hebben en goed. De Fransen zoeken nog steeds naar het wrak nabij St Pierre en Miquelon of in Maine in de VS.

Een jonge Amerikaan, Charles Lindbergh, 25 jaar oud, en piloot in de “Aero Postale” die een postdienst verzekerde tussen St Louis en Chicago en ook als reserve piloot diende in de US Airforce met de graad van kolonel, was zeer geïnteresseerd. Hij had echter geen geld en geen gepast vliegtuig.

Hij kreeg de steun van twee zakenlieden uit St Louis die instonden voor \$ 15000, legde \$ 2000 bij die hij had gespaard op zijn loon als piloot en kreeg \$ 1000 van RAC. Hij stond uiteindelijk voor een bedrag van \$ 18000.

En dan begon de zoektocht naar een gepast vliegtuig. Bestaande toestellen aanpassen scheen geen uitweg en er werd uiteindelijk gekozen voor een nieuw toestel, afgeleid van de RYAN M2 van de Ryan Aircraft uit San Diego in Californië aan de grens van Mexico. Het werd een eendekker met een motor van 223 HP een spanwijdte van 46 ft.(± 14 m.) en woog leeg 2150 pd. (± 1000 kg.).

Het vliegtuig was voorzien van een bijkomende benzinetank van 400 gallon (± 1800 liter) geplaatst tussen de piloot en de motor. Hierdoor was het directe zicht naar voren niet mogelijk en werd gebruik gemaakt van een wegneembare periscoop. Om gewichtsredenen werden de boordinstrumenten herleid tot een minimum: geen radio, een eenvoudig kompas en twee sandwiches en twee chocoladerepen.

Hij steeg moeilijk op in het regenweer. De vlucht was niet rustig. Lindbergh had geen last van wind maar hij moest over een storm tot 3000 ft. (± 1000 m.) en het landingsstel raakte meermaals de top van de golven. Hij had ook last van mist. Boven Ierland at hij zijn eerste sandwich en zijn eerste reep chocolade.

Het vliegveld van Le Bourget stond niet op zijn landkaart. Dank zij lichten van de auto's die er naar toe reden om hem te verwelkomen vond hij het gemakkelijk.

Hij landde op 21 mei 1927 te 20u20 na een vlucht van nagenoeg 6000 km en een vluchttijd van 33u30. Hij had nog ongeveer 300 l. benzine over. Hij werd

verwelkomd door een menigte van 150000 mensen en er werden uit het linnen van de bekleding van het vliegtuig heel wat souvenirs gesneden.

Lindbergh bracht een bezoek aan Brussel en Londen. Vliegtuig en piloot keerden per voor terug naar de VS. Hij kreeg de “Medal of Honor”, de Franse “Légion d’Honneur” en kreeg in New-York een tiper-tik parade.

Charles Lindbergh werd geboren in Detroit op 4 april 1902. Hij volgde cursussen van de Universiteit van Wisconsin en schoolde bij de pilotschool van US Airforce en werd reserve piloot met de graad van Kolonel. Hij had een betrekking in de “Aeropostale” die de post verzekerde tussen St Louis en Chicago. Hij deed ook doopvluchten tijdens meetings en evenementen.

Na zijn reis naar Parijs trouwde hij in 1929 met Anne Morrow, ook vliegenierster en romanschrijfster.

In 1932 werd zijn eerste zoon, 20 maanden oud, gekidnapt en vermoord. Lindbergh betaalde een losgeld van \$ 50000, dat nooit werd teruggevonden. De vermoede dader, Richard Hauptmann, werd op de elektrische stoel terechtgesteld en heeft steeds deze misdaad ontkend.

Het gebeuren bracht heel wat beroering en om rust en vrede terug te vinden weken Lindbergh en zijn echtgenote uit naar Europa, eerst naar Engeland nabij Londen en later kochten zij het eiland Liliac in Bretagne.

Hij werd gelast met verschillende opdrachten en bezocht oa. Het vliegtuigfabriek Messerschmidt. Bij deze gelegenheid kreeg hij uit handen van Herman Goering het ereteken van de ‘Duitse Arend’. Lindbergh was vol bewondering voor de organisatie van het Duitse leger.

Terug in America werd hij woordvoerder van de beweging “America First” die de neutraliteit voorstond van de VS in WOII en tegen iedere steun was aan de Fransen en de Engelsen. Hij weigerde zelfs in te gaan op het verzoek van

President Roosevelt om de “medaille van de schande” terug te sturen naar Duitsland en verliet het leger.

Hij veranderde van mening na de aanval op Pearl Harbour. Als specialist in de vliegtuigbouw nam hij deel aan een vijftigtal oorlogsvluchten als raadgever oa. voor Ford bij de B24 en bij de Lightning.

Door zijn metgezellen werd hij zeer geprezen voor zijn heldhaftige houding gedurende deze oorlogsvluchten. Hij werd diep getroffen door de mishandelingen van de politieke gevangenen in het onderaardse kamp van Dora waar hij honderden V2 bommen op de demontagelijng zag.

Na de oorlog vestigde hij zich op het eiland Maui tegenover Mlokaï in de staat Hawaï. Hij stierf er op 26 april 1974. Zijn as werd verstrooid rond de kerk van Palapala Maui op het zwarte strand. Er staan een monument ter zijne ere.

Mag ik bij deze geschiedenis een bedenking maken?

In het “National Capitol” in Washington is er een galerij waar iedere Amerikaanse staat vertegenwoordigd wordt door twee vooraanstaande burgers van deze staat. Voor de staat Hawaï is één van deze figuren Jozef Deveuster alias Pater Damiaan. Ook voor het Capitol van Hawaï staat zijn standbeeld. Hij wordt zeer vereerd in deze staat.

Met de wondermooie “Concorde” was de vlucht uit Parijs ingekort tot 6 uur ten overstaand van de 33u30 van Lindbergh. Concorde vloog op 15000 m. tegen een snelheid van 2 maal het geluid (mach 2). De zakenlui verlieten Parijs om 10u ’s morgens (lokale tijd) en kwamen in New-York aan rond 9 uur ’s morgens (lokale tijd).

En ten slotte iets persoonlijk. Ik ben geboren op 21 mei 1927.

- William van Eesbeek-

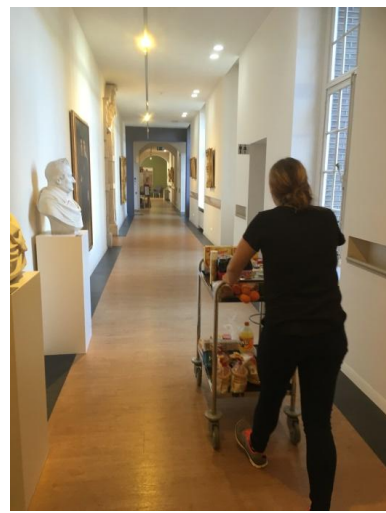
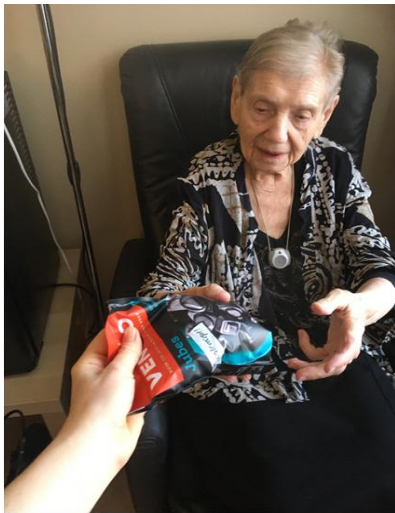
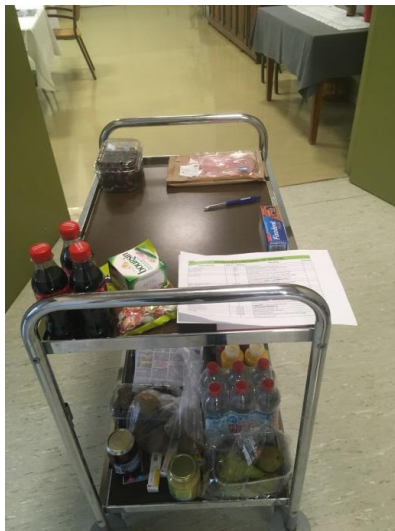
Intussen in De Meander

De Meander is tijdelijk gesloten door preventiemaatregelen rond het corona virus. Wekelijks bellen wij of bezoeken we de bezoekers van de Meander. Ze stellen het wel.

Maart in beeld

Sfeerbeelden Nottebohm tijdens Corona tijden

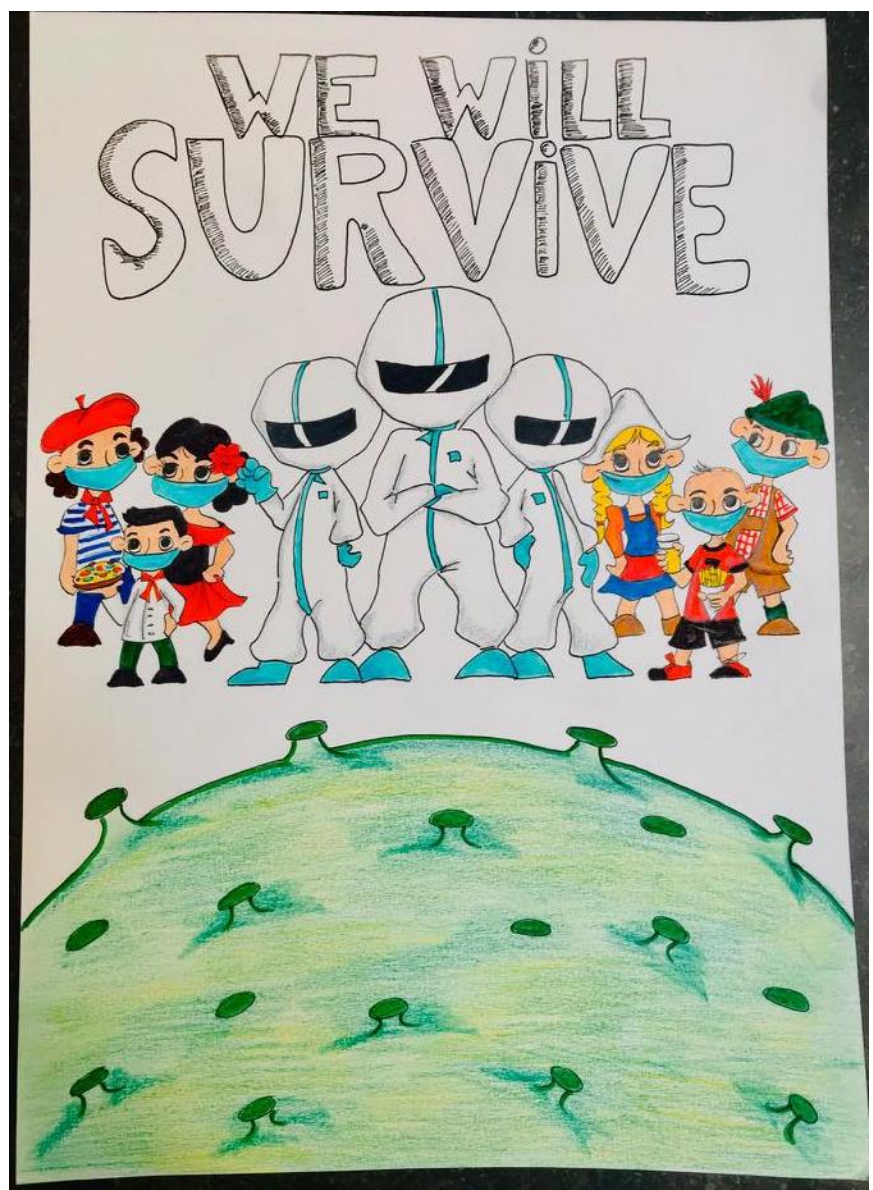
- Wekelijkse winkelkar

Met dank aan onze goede burens Wouter en Inès.

- **Steun uit de buurt**

Elke middag om 12u en avond om 20u wordt er geapplaudisseerd voor alle medewerkers in de zorg en om alle bewoners om een hart onder de riem opsteken. Witte lakens uit de ramen, hartjes, teddy beren,... Alles halen ze uit de kast om iedereen te steunen. Tekeningen & kaartjes werden gemaakt door de kinderen uit de buurt en van enkele medewerkers

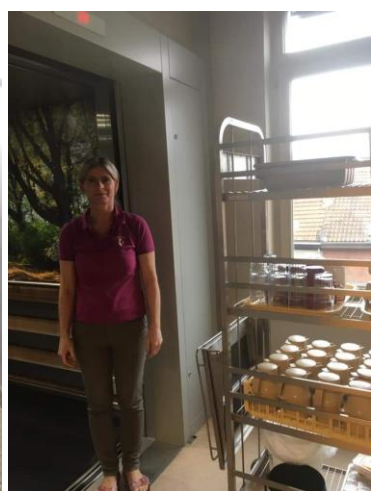
- **Skypen of bellen met familie of vrienden**

We kochten een tablet aan voor elke afdeling zodat degene die wensen met familie kunnen skypen of whatsapp videobellen. Da's even wennen maar na een paar keer lukt het de meeste bewoners aardig.

• Bij de medewerkers zit de spirit er goed in

- **Vrijwilligers zorgen voor roomservice op de kamer**

- **Dagelijkse beweging blijft belangrijk , genieten van de tuin/terras**

Er was dan wel geen lentefeest. De bewoners kregen een stukje lente op hun kamer.

SAMEN STAAN WE STERK

Op 1ab trekken ze allemaal een lelijk gezicht tegen corona.
In de Foyer lachte men mooi voor de lens.

Activiteitenkalender

Omwille van het corona virus worden groepsactiviteiten vermeden, hierdoor hebben wij een aangepast programma voorzien.

- Op maandag wordt er wekelijks een boekje rondgedeeld met denkoefeningen.
- Wekelijks kan er enkele keren geskyped worden met de familie , elk verdiep heeft zijn eigen tablet.
- Wekelijks kunnen er boodschappen besteld worden, donderdag worden deze uitgedeeld.
- Dagelijks wordt er naargelang het weer mogelijkheid gegeven tot een wandeling in de tuin samen met een medewerker;
- Individuele gesprekken en begeleiding worden per bewoner op de kamer voorzien.
- De nieuwskrant wordt wekelijks bij de bewoners gebracht.

Data om reeds in je agenda te zetten

Voorlopig staan alle activiteiten on hold. Zodra er een wijziging is in die situatie, berichten we u zeker weer.

*Uw artikel in de Nottebohm Actueel?
Dat kan! Stuur het naar animatie@nottebohm.be*